

ROZPORZĄDZENIE NR 5 /2009

WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 24 marca 2009 r.

w sprawie wyznaczenia Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880; z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087; z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238 i Nr 181, poz. 1286 oraz z 2008 Nr 154, poz. 958, Nr 199, poz. 1227 i Nr 201, poz. 1237) zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Wyznacza się Nadwarciański Obszar Chronionego Krajobrazu, zwany dalej „Obszarem”.

2. Celem utworzenia Obszaru jest ochrona terenów cennych ze względu na walory przyrodnicze i krajobrazowe zróżnicowanych ekosystemów, a w szczególności naturalnego koryta rzeki Warty, wartościowych ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnioną funkcję korytarza ekologicznego łączącego tereny położone w Pradolinie Warszawsko-Berlińskiej z Parkiem Krajobrazowym Międzyrzecza Warty i Widawki.

3. Obszar o całkowitej powierzchni 29 390 ha położony jest na terenie gmin: Goszczanów, Pęczniew, Poddębice, Sieradz, Zduńska Wola, gminy i miasta: Uniejów i Warta oraz miasta Sieradz.

4. Opis granic Obszaru określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

5. Przebieg granic Obszaru określono na mapie w skali 1:100 000, stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Nadzór nad Obszarem sprawuje Wojewoda Łódzki.

§3. 1. Na Obszarze wprowadza się ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów, w celu zachowania ich trwałości oraz zwiększenia różnorodności biologicznej.

2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych obejmują:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych;
- 2) sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych;
- 3) tworzenie i odtwarzanie stref ekotonowych, celem zwiększenia różnorodności biologicznej;
- 4) utrzymywanie i tworzenie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
- 5) zalesianie i zadrzewianie gruntów mało przydatnych do produkcji rolnej i nie przeznaczonych na inne cele, z wyłączeniem terenów, na których występują nieleśne siedliska przyrodnicze podlegające ochronie, siedliska gatunków roślin, grzybów i zwierząt związanych z ekosystemami nieleśnymi, a także miejsca pełniące funkcje punktów i ciągów widokowych na terenach o dużych wartościach krajobrazowych;
- 6) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, drzew dziuplastych, części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- 7) zachowanie śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk, muraw kserotermicznych i piaszkowych oraz polan o wysokiej różnorodności biologicznej;
- 8) utrzymanie odpowiedniego poziomu wód gruntowych dla zachowania siedlisk wilgotnych i bagiennych;
- 9) zachowanie siedlisk chronionych i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
- 10) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów nieleśnych obejmują:

- 1) przeciwdziałanie procesom zarastania łąk i pastwisk cennych ze względów przyrodniczych i krajobrazowych;
- 2) zachowanie śródpolnych torfowisk, obszarów wodno-błotnych, oczek wodnych wraz z pasem roślinności stanowiącej ich obudowę biologiczną oraz obszarów źródliskowych cieków;

3) kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez zachowanie mozaiki pól uprawnych, miedz, płatów wieloletnich ziołorośli, a także ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień i zakrzewień śródpolnych i przydrożnych;

4) utrzymywanie i zwiększanie powierzchni trwałych użytków zielonych;

5) prowadzenie zabiegów agrotechnicznych z uwzględnieniem wymogów zbiorowisk roślinnych i zasiedlających je gatunków fauny, zwłaszcza ptaków (odpowiednie terminy, częstość i techniki koszenia);

6) utrzymywanie poziomu wód gruntowych odpowiedniego dla zachowania bioróżnorodności;

7) zachowanie i odtwarzanie korytarzy ekologicznych;

8) zachowanie siedlisk chronionych i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;

9) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

4. Ustalenia w zakresie czynnej ochrony ekosystemów wodnych obejmują:

1) zachowanie zbiorników wód powierzchniowych wraz z ich naturalną obudową biologiczną;

2) utrzymywanie i tworzenie stref buforowych wzdłuż cieków oraz wokół zbiorników wodnych, w tym starorzeczy i oczek wodnych, w postaci pasów, szuwarów, zakrzewień i zadrzewień, jako naturalnej obudowy biologicznej, celem zwiększenia różnorodności biologicznej oraz ograniczenie wpływu substancji biogennych;

3) prowadzenie prac regulacyjnych cieków wodnych w zakresie niezbędnym dla ochrony przeciwpowodziowej i w oparciu o zasady dobrej praktyki utrzymania rzek;

4) zwiększanie retencji wodnej, odtwarzania funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych;

5) zachowanie i odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne, celem zachowania dróg migracji gatunków;

6) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

§ 4. 1. Na terenie Obszaru zakazuje się:

1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, lęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U z 7 listopada 2008 r. Nr 199, poz. 1227);

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

4) wydobywania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;

7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;

8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych

oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakazy, których mowa w ust. 1, nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa,
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym,
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrodę Obszaru.

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 nie dotyczy terenów, dla których udzielono koncesji na wydobywanie kopalin przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, nie dotyczy obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

7. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu może być wymagane, na terenach już zainwestowanych w części Obszaru położonego w sąsiedztwie elektrowni wiatrowej w Siedlątkowie na terenie gminy Pęczniew.

8. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, nie dotyczy lokalizacji obiektów związanych z obsługą ruchu turystycznego, takich jak budynki pensjonatowe, hotelowe, rekreacji sezonowej, usługowej, urzędzeń sportu i rekreacji oraz

obiektów służb ochrony bezpieczeństwa, w części Obszaru położonego na terenie gminy Pęczniew.

9. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 8, nie dotyczy części Obszaru położonego na zurbanizowanych i zainwestowanych terenach miasta Sieradz – dzielnicy Monice, terenów Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji oraz w rejonie Wzgórza Zamkowego.

10. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, nie dotyczy części Obszaru, na których realizuje się przedsięwzięcia związane z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym miasta Sieradz.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego¹.

Wojewoda Łódzki

Jolanta Chelmińska

¹ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone Uchwałą nr 53 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koninie z dnia 29 stycznia 1986 r. w sprawie obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych terenów (Dz. Urz. Woj. Konińskiego Nr 1, poz. 2) utrzymaną w mocy Rozporządzeniem Wojewody Konińskiego Nr 14/98 z dnia 23 lipca 1998r. zmieniającym uchwałę w sprawie obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych obszarów (Dz. Urz. Woj. Konińskiego Nr 28/98, poz. 144 i Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 1999 r. Nr 28, poz. 137) oraz Rozporządzeniem Wojewody Sieradzkiego z dnia 31 lipca 1998r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu oraz uznania za zespoły przyrodniczo-krajobrazowe (Dz. Urz. Woj. Sieradzkiego Nr 20, poz. 115). Na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późn. zmianami) tracą moc, z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zapisy Rozporządzenia Wojewody Konińskiego Nr 14/98 z dnia 23 lipca 1998r. zmieniającego uchwałę w sprawie obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych obszarów (Dz. Urz. Woj. Konińskiego Nr 28/98, poz. 144 i Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 1999 r. Nr 28, poz. 137) w odniesieniu do gminy Uniejów oraz Rozporządzenia Wojewody Sieradzkiego z dnia 31 lipca 1998r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu oraz uznania za zespoły przyrodniczo-krajobrazowe (Dz. Urz. Woj. Sieradzkiego Nr 20, poz. 115), z tym, że na podstawie art. 153 tejże ustawy obszar chronionego krajobrazu utworzony przed dniem wejścia w życie ustawy stał się obszarem chronionego krajobrazu w rozumieniu tej ustawy.

Załącznik nr 1

do rozporządzenia Wojewody Łódzkiego

Nr 5/2009 z dnia 24 marca 2009 roku

**w sprawie wyznaczenia Nadwarciańskiego
Obszaru Chronionego Krajobrazu**

Opis granic Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Opis przebiegu granicy obszaru rozpoczyna się w miejscowości Sachalin (gmina Uniejów), w punkcie przecięcia granic województw wielkopolskiego i łódzkiego z drogą wojewódzką Nr 473 relacji Koło – Uniejów – Szadek – Łask. Od tego miejsca granica biegnie na wschód, wzdłuż granicy województwa ok. 450 m, po czym przyjmuje kierunek południowo-wschodni i podąża wzdłuż autostrady A - 2, przez wieś Pinki, by dotrzeć do wschodniego krańca miejscowości Roźniatów. Na odcinku przebiegu wzdłuż autostrady Nadwarciański OChK łączy się z OChK Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej. Od wschodniego krańca Roźniatowa granica skręca na zachód i biegnie północnym skrajem drogi Świnice Warckie – Kraski – Roźniatów do drogi wojewódzkiej Nr 473 relacji Koło – Uniejów – Szadek – Łask, skręca na północ i idzie wschodnim skrajem wspomnianej drogi ok. 470 m. Następnie zmienia kierunek na zachodni i zmierza południowym skrajem kompleksu leśnego „Szlachecki Las”, dociera do drogi Czepów Dolny - Sachalin i dalej wzdłuż niej podąża na zachód do Czepowa Dolnego i drogi Chełmno (woj. wielkopolskie) – Czepów - Skotniki. Przecina tę drogę, skręca na południe i biegnie zachodnim skrajem, wspomnianej drogi przez Czepów ok. 1 100 m do zakrętu drogi. Odchodzi od niej i biegnie dalej, wzdłuż drogi do Skotnik ok. 100 m, po czym skręca na zachód, a po ok. 130 m na północ po granicy działki szkolnej, a zarazem parku podworskiego i dochodzi do drogi Czepów - Wilamów. Zmienia kierunek na zachodni i północnym skrajem wcześniej wymienionej drogi dociera do Wilamowa, gdzie skręca na południowy wschód i biegnie wzdłuż drogi Wilamów - Skotniki do miejscowości Skotniki. Ze Skotnik granica Obszaru kieruje się na południowy zachód podążając zachodnim skrajem drogi Skotniki - Kuczki i dochodzi do miejscowości Kuczki, a następnie biegnie

przez wieś Kuczki w kierunku zachodnim ok. 700 m, docierając do jej zachodniego krańca. Następnie granica skręca na południowy wschód w drogą polną, po ok. 240 m dochodzi do drogi z Kuczek do Uniejowa i idzie zachodnim jej skrajem do drogi biegnącej przez miejscowość Ostrowsko. Przecina tę drogę i biegnie dalej na południowy wschód wzdłuż drogi polnej, przecina tereny letniskowe i po ok. 1050 m dochodzi do drogi z Ostrowska do Uniejowa. Dalej granica idzie zachodnim skrajem tej drogi i dochodzi do granicy administracyjnej miasta Uniejowa, a dalej biegnie przez miasto ulicami: Kościelnicką, Dąbską i Bł. Bogumiła docierając do drogi krajowej Nr 72 relacji Konin - Turek – Uniejów – Łódź – Rawa Mazowiecka. Następnie podążając na południe, zachodnim skrajem ww. drogi po ok. 2360 m dochodzi do granicy miasta, a zarazem gminy Uniejów i gminy Poddębice. Dalej granica biegnie nadal wzdłuż zachodniego skraju drogi krajowej Nr 72 oraz po granicy gmin Uniejów i Poddębice ok. 620 m, po czym odchodzi od granicy gmin, i podąża nadal wzdłuż drogi krajowej Nr 72 ok. 1 130 m (od Balina do drogi wojewódzkiej Nadwarciański OChK graniczy z ZPK „Pradoliny Neru”). Od tego miejsca granica Obszaru idzie na południe zachodnim skrajem drogi wojewódzkiej Nr 473 relacji Koło – Uniejów – Szadek – Łask ok. 350 m, po czym skręca na południowy zachód w drogę Kolonia Balin – Dzierżazna – Księżę Kowale – Księża Wólka (Łyszkowska Wólka) i dochodzi do Księżej Wólki i drogi wojewódzkiej Nr 478 relacji Rzymско – Księża Wólka – Krępa, przecinając w odległości ok. 1000 m na północ od Księżej Wólki granicę gmin Poddębice i Pęczniew. Dalej granica Obszaru biegnie w kierunku zachodnim, północnym skrajem wspomnianej drogi wojewódzkiej przez Księżą Wólkę w kierunku Siedlątkowa. Po ok. 2 230 m skręca na południe i biegnie zachodnim, a następnie południowym skrajem drogi powiatowej relacji Siedlątków – Pęczniew – Zadzim – Chodaki, z Siedlątkowa przez Popów, Pęczniew i Rudniki do wschodniego skraju lasu państwowego (na zachód od Przywidza). Od tego miejsca kieruje się na południe skrajem lasu. Po ok. 1 850 m zmienia kierunek na południowo-zachodni idąc nadal skrajem lasu oraz wzdłuż rowu do drogi prowadzącej do miejscowości Osowiec. Dalej biegnie w kierunku południowo-

zachodnim, zachodnim skrajem wspomnianej drogi, do wsi Osowiec i drogi z Luboli przez Osowiec do Grabiny, a zarazem do granicy gmin Pęczniew i Zadzim. W Osowcu skręca na zachód i podąża wzdłuż północnego skraju drogi do wsi Józefka, a zarazem po granicy wspomnianych gmin do granicy gminy Warta, przecinając po drodze rzekę Pichnę, a dalej po granicy gmin Pęczniew i Warta i dochodzi do wsi Józefka i drogi z Józefki do Rossoszycy. Od tego miejsca granica skręca na południe, wkracza na teren gminy Warta i wzdłuż zachodniego skraju drogi z Józefki do Rossoszycy pokonuje ok. 4 890 m, dochodząc do południowego skraju lasu. Następnie kieruje się na północny zachód drogą przez las do punktu 129,0 mnpm oraz drogi do miejscowości Pierzchnia Góra. Dalej kieruje się na południowy zachód północnym skrajem wspomnianej drogi. Po ok. 2 100 m zmienia kierunek na zachodni i podąża nadal północnym skrajem wyżej wymienionej drogi ok. 530 m. Dalej granica biegnie skrajem lasu najpierw na zachód ok. 740 m, następnie na północ ok. 220 m, ponownie na zachód ok. 310 m i ponownie na północ ok. 100 m, i dochodzi do rowu melioracyjnego. Skręca na zachód i idzie wzdłuż rowu dochodząc do drogi z miejscowości Wrzosy–Ługi do miejscowości Pierzchnia Góra. Dalej podąża zachodnim skrajem wspomnianej drogi do drogi wojewódzkiej Nr 710 relacji Łódź – Lutomiersk – Błaszki. Dalej biegnie północnym skrajem wspomnianej drogi na zachód ok. 2 200 m, po czym skręca na północ i idzie skrajem lasu ok. 390 m dochodząc do drogi polnej. Zmienia kierunek na wschodni i biegnie wspomnianą drogą ok. 130 m, po czym kieruje się na północ również drogą polną i po ok. 910 m dochodzi do kolejnej drogi polnej. Wzdłuż wspomnianej drogi kieruje się na zachód i dochodzi do zaplecza zabudowy. Skręca na północ i idzie w odległości 100 m od drogi Włyń – Glinno. Po ok. 310 m skręca na wschód i idzie drogą polną ok. 100 m dochodząc do skraju lasu. Zmienia kierunek na północny i zmierza drogą wzdłuż skraju lasu dochodząc do południowo-zachodniego narożnika cmentarza. Dalej granica biegnie po zachodniej stronie cmentarza i dochodzi do drogi polnej. Skręca w tę drogę na zachód, a po ok. 100 m na północ w kolejną drogę polną. Biegnie tą drogą i dochodzi do granicy gmin Warta i Pęczniew. Po granicy tych gmin kieruje się

na północ, a następnie na zachód przecinając drogę z miejscowości Lubola do miejscowości Dzierżazna. Po 100 m od wspomnianej drogi skręca na południe i idzie po zapleczu zabudowy wsi Glinno, Dzierżazna, Włyń, do końca zabudowy wsi Włyń i dochodzi do drogi prowadzącej do Kolonii Włyń. Idzie tą drogą na południe i po ok. 940 m dochodzi do drogi polnej, w którą skręca na wschód i dochodzi na odległość 80 m od drogi Włyń – Kamionacz. Od tego miejsca granica kieruje się na południowy wschód biegnąc w odległości 80 m od wspomnianej drogi i dochodzi do drogi z miejscowości Kamionacz do miejscowości Nobela. Zmienia kierunek na południowo-zachodni i podąża północnym skrajem wspomnianej drogi ok. 600 m, po czym zmienia kierunek na północno-zachodni i idzie wzdłuż drogi ok. 590 m dochodząc do końca zabudowy wsi Nobela. Skręca na zachód, a po 150 m na południowy wschód podążając równoległe do drogi przebiegającej przez wieś Nobela i po ok. 315 m dochodzi do drogi polnej. Skręca na zachód dochodząc do zaplecza zabudowy wsi Nobela. W odległości 80 m od drogi przez wieś skręca na południowy wschód i idzie w odległości 80 m od tej drogi. Po ok. 665 m skręca na południowy zachód, po ok. 120 m na południowy wschód, po kolejnych ok. 180 m na północny wschód omijając zabudowę i po ok. 220 m dochodzi do drogi ze wsi Nobela. Dalej granica biegnie na południowy wschód zachodnim skrajem wspomnianej drogi i po ok. 300 m dochodzi do drogi do Kamionacza. Skręca na północny wschód i idzie południowym skrajem wspomnianej drogi ok. 220 m. Zmienia kierunek na południowo-wschodni, a po ok. 230 m na północno-wschodni, po kolejnych ok. 160 m na północno-zachodni i po ok. 110 m dochodzi do drogi do Kamionacza. Dalej granica idzie południowym skrajem wspomnianej drogi dochodząc do zaplecza zabudowy wsi Kamionacz. Skręca na południowy wschód i zmierza po zapleczu zabudowy wsi Kamionacz, w odległości 80,0 m od drogi przez wieś. Po ok. 135 m dochodzi do skraju zabudowy, zmienia kierunek na północno-wschodni i biegnie 80 m wzdłuż zabudowy, a dalej południowym skrajem drogi przez miejscowość Kamionacz. Po ok. 220 m dochodzi do drogi do Wojciechowa, zmienia kierunek na południowo-wschodni i podąża południowym skrajem

wspomnianej drogi dochodząc do granicy gmin Warta i Sieradz. Po przebiegu ok. 300 m wzdłuż granicy tych gmin na wschód, granica Obszaru kieruje się na południe i drogą leśną dochodzi ponownie do granicy gmin Sieradz i Warta. Podąża dalej na południe wzdłuż granicy tych gmin ok. 170 m, po czym zmienia kierunek na południowo-zachodni i po granicy lasu dochodzi do drogi Włyń – Ruda – Sieradz. Od tego miejsca biegnie zachodnim skrajem tej drogi na południowy wschód przez miejscowość Ruda do granicy miasta Sieradz, a dalej przez miasto ulicą Borek do ulicy Uniejowskiej i dochodzi do drogi krajowej Nr 12 i 14 relacji - Łowicz – Stryków – Łódź – Sieradz – Walichnowy. Przekracza drogę krajową i dalej ulicą Widawską do granicy miasta Sieradz. Dalej podąża tą drogą na południowy wschód zachodnim skrajem drogi przez Podłężyce oraz Piaski i dochodzi do miejscowości Piaski, gdzie osiąga północną granicę Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki. W Piaskach granica Obszaru skręca na południowy zachód i biegnie wzdłuż granicy Parku do drogi prowadzącej z Wiechucic przez Chojne do Bobrownik. Następnie przyjmuje kierunek północno-zachodni i biegnąc północnym skrajem ww. drogi, przez Wiechucice i Wiechutki dochodzi do drogi wojewódzkiej Nr 480 relacji Sieradz – Widawa. Biegnąc wzdłuż wschodniego skraju ww. drogi po ok. 1 000 m ponownie wchodzi na teren miasta Sieradza. Po przekroczeniu granicy biegnie zachodnim skrajem ulicy Krakowskie Przedmieście do ulicy Prostej, podążając jej południowym skrajem w kierunku północno-wschodnim do wschodniej granicy ogródków działkowych. Po ok. 530 m dociera do wału przeciwpowodziowego w dolinie rzeki Żegliny. Od tego miejsca granica Obszaru biegnie na północ wzdłuż wału, ulicami Grodzką i Mostową i dochodzi do linii kolejowej relacji Warszawa – Wrocław. Przecina ją i biegnie na północny zachód drogą wzdłuż wschodniego skraju Osiedla Dziewiarz do granicy miasta i gminy Sieradz. Przekracza granicę i wchodzi na teren gminy Sieradz i dociera wzdłuż ww. drogi do drogi prowadzącej do Dzigorzewa, w którą skręca w kierunku południowo-zachodnim. Po ok. 500 m granica dochodzi do drogi z Dzigorzewa do Kolonii Wola Dzigorzew i idzie jej północnym skrajem na północny zachód. Dociera do drogi krajowej Nr 83 relacji Turek – Dobra –

Sieradz i biegnąc w kierunku północno-zachodnim, wschodnim skrajem tej drogi osiąga miejscowość Biskupice. Tutaj skręca na wschód, a później na północ w drogę Żerosławice - Kowale - Baszków. Po ok. 500 m granica odchodzi od tej drogi i biegnie na północ drogą przez wieś Żerosławice ok. 280 m, następnie na zachód ok. 100 m i ponownie dochodzi do drogi z Żerosławic przez Kowale do Baszkowa, którą dochodzi do zaplecza zabudowy Baszkowa. Skręca na wschód i idzie po zapleczu zabudowy, w odległości 80 m od drogi przez wieś, do końca zabudowy wsi. Zmienia kierunek na północno zachodni, a po ok. 170 m na zachodni i biegnie po zapleczu zabudowy wsi Baszków, w odległości 80 m od drogi przez wieś i dochodzi do drogi krajowej Nr 83 relacji Turek – Dobra – Sieradz. Zmienia kierunek i podąża na północny zachód wzdłuż wschodniego skraju wspomnianej drogi krajowej dochodząc do drogi Gołuchy - Bartochów. Od tego miejsca granica Obszaru biegnie na północ zapleczem zabudowy wsi Brzezinka, Małków, Duszniki, w odległości 100 m od zachodniego skraju drogi krajowej Nr 83. Po ok. 3 400 m skręca na wschód i idzie po zapleczu zabudowy w odległości 80 m od skraju drogi przez wieś. Po ok. 180 m dochodzi do drogi polnej. Skręca na północ i biegnie wzdłuż wyżej wymienionej drogi ok. 1 830 m i dochodzi do drogi Warta - Rossoszyca. Skręca w tę drogę w kierunku wschodnim i biegnie jej południowym skrajem ok. 370 m, po czym skręca ponownie na północ wzdłuż rowu melioracyjnego. Po ok. 350 m zmienia kierunek na zachodni i idzie nadal wzdłuż kolejnego rowu melioracyjnego dochodząc na odległość 80 m od drogi krajowej Nr 83. Od tego miejsca granica Obszaru podąża na północ biegnąc po zapleczu zabudowy, w odległości 80 m od skraju drogi krajowej Nr 83. Po ok. 1 680 m skręca na wschód i dochodzi do brzegu Zbiornika Jeziorsko. Zmienia kierunek na północny i idzie brzegiem zbiornika ok. 700 m. Skręca na zachód i idzie po zapleczu zabudowy wsi Mikołajewice i dochodzi ponownie na odległość 80 m od drogi krajowej Nr 83. Od tego miejsca kieruje się na północ biegnąc w odległości 80 m od wschodniego skraju wyżej wymienionej drogi. Po ok. 1 640 m skręca na zachód dochodząc do drogi krajowej Nr 83 i jej wschodnim skrajem idzie na północ dochodząc do drogi z Woli Zadąbrowskiej w kierunku

Zbiornika Jeziorsko. Skręca w tę drogę na wschód, a następnie na północ i dalej na zachód i dochodzi na odległość 100 m od drogi krajowej Nr 83. Skręca na północ i biegnie w tej odległości od skraju drogi ok. 630 m, po czym skręca na zachód i dochodzi do skraju drogi. Dalej biegnie wschodnim skrajem drogi krajowej Nr 83 w kierunku północnym. Po ok. 1720 m skręca na wschód i dochodzi do brzegu zbiornika. Dalej zdąża wzdłuż wału przeciwpowodziowego i dochodzi do drogi przez wieś Ostrów Warcki. Północnym skrajem tej drogi kieruje się na północny zachód, przecina drogę krajową Nr 83 i po ok. 260 m od przecięcia drogi dochodzi do zaplecza zabudowy wsi Ostrów Warcki. Skręca na południe, a następnie na południowy zachód biegnąc w odległości 80 m od drogi Maszew – Ostrów Warcki i po ok. 1480 m dochodzi do drogi polnej. Skręca w tę drogę na północ i po ok. 1230 m dochodzi do drogi do wsi Cegielnia. Skrajem tej drogi kieruje się na zachód, dochodzi do zabudowy wsi Cegielnia, omija ją od północy w odległości 80 m od drogi przez wieś, po ok. 280 m dochodzi do zaplecza zabudowy wsi Wola Miłkowska, a następnie biegnie po zapleczu zabudowy wyżej wymienionej wsi w odległości 80 m od drogi przez wieś, po czym dochodzi do drogi z Woli Miłkowskiej do Klonówka. Wschodnim skrajem tej drogi podąża na północ. Po ok. 620 m odchodzi od tej drogi i idąc dalej na północ po zapleczu zabudowy wsi Klonówek dochodzi do drogi z miejscowości Klonów do miejscowości Zasy Kolonia i jej południowym skrajem idzie na wschód. Po ok. 950 m dochodzi do rowu, zmienia kierunek na północny i wzdłuż rowu dochodzi do granicy gmin Warta i Goszczanów. Przecina granicę i kierując się dalej wzdłuż rowu dochodzi do drogi Wilczków – Zasy. Dalej granica Obszaru zdąża w kierunku wschodnim drogą Wilczków – Zasy Kolonia i dochodzi do granicy województw łódzkiego i wielkopolskiego. Stąd biegnie wzdłuż granicy tych województw do miejscowości Sachalin (gmina Uniejów), czyli do punktu rozpoczęcia opisu granic Nadwarciańskiego OChK.

Na terenie gminy Pęczniew występuje enklawa, nie wchodząca w granice Obszaru położona ok. 900 m na wschód od wsi Brodnia, o pow. 10,90 ha.

W granicach Obszaru znajduje się 1 istniejący rezerwat przyrody – „Jeziorsko” oraz 1 projektowany Zespół Przyrodniczo Krajobrazowy „Wzgórze Zamkowe”.

UZASADNIENIE

Obszar chronionego krajobrazu jest to jedna z form ochrony przyrody przewidziana przepisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z Nr 92, poz. 880; z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087; z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238 i Nr 181, poz. 1286 oraz z 2008 Nr 154, poz. 958, Nr 199, poz. 1227 i Nr 201, poz. 1237).

Zgodnie z art. 23 ust. 1 ww. ustawy obszary chronionego krajobrazu obejmują tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

Naturalny i urozmaicony krajobraz Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jak również istniejące walory przyrodnicze oraz dydaktyczne wskazują na jego przyrodniczą wartość.

„Program ochrony dolin rzecznych w Polsce” opracowany przez dr Ewę Gacką-Grzesikiewicz zakłada zabezpieczenie przed degradacją walorów przyrodniczych dolin rzecznych oraz ochronę różnorodności biologicznej ekosystemów dolinnych, w szczególności ich funkcji korytarzy ekologicznych, przez utworzenie 77 obszarów chronionych. Nadwarciański Obszar Chronionego Krajobrazu stanowi jeden z obszarów chronionych planowanych w tym programie dla doliny Warty, jako ochronę ciągłości korytarzy ekologicznych, jakie stanowią w systemie europejskim i międzynarodowym największe rzeki Polski.

Nadwarciański Obszar Chronionego Krajobrazu wyznacza się na bazie już istniejących Obszarów Chronionego Krajobrazu:

- b) Uniejowskiego z doliną środkowej Warty (dot. gminy i miasta Uniejów), który wyznaczyła Wojewódzka Rada Narodowa w Koninie Uchwałą Nr 53 z dnia 29 stycznia 1986 r. w sprawie obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych terenów (Dz. Urz. Woj. Konińskiego Nr 1, poz. 2), a który Wojewoda Koniński utrzymał w mocy rozporządzeniem Nr 14/98 z dnia 23 lipca 1998r. zmieniającym uchwałę w sprawie obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych obszarów (Dz. Urz. Woj. Konińskiego Nr 28, poz. 144 i Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 1999 r. Nr 28, poz. 137),
- c) Nadwarciański z doliną środkowej Warty (dot. gminy: Goszczanów, Pęczniew, Poddebice, Sieradz, Zduńska Wola; gminy i miasta Warta; miasta Sieradz), który wyznaczył Wojewoda Sieradzki rozporządzeniem z dnia 31 lipca 1998 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu oraz uznania za zespoły przyrodniczo-krajobrazowe (Dz. Urz. Woj. Sieradzkiego Nr 20, poz. 115).

Wyznaczenie przedmiotowego Obszaru wynika z konieczności uporządkowania istniejącego systemu obszarów chronionych w związku z obowiązującym układem administracyjnym kraju, jak również dostosowania treści rozporządzenia pod względem merytorycznym i formalnym do aktualnych norm prawnych.

Tworzenie spójnego systemu obszarów chronionego krajobrazu zostało uwzględnione w Planie Przestrzennego Zagospodarowania Województwa Łódzkiego – uchwała Nr XLV/524/2002 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 9 lipca 2002 r. (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 249, poz. 3166).

Zgodnie z art. 23 pkt 3 ustawy o ochronie przyrody projekt rozporządzenia wojewody w sprawie uznania za obszar chronionego krajobrazu podlega uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin.

Projekt Rozporządzenia Wojewody Łódzkiego w sprawie wyznaczenia Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu został uzgodniony przez rady gmin z terenu, na którym się znajduje tj. przez:

- 1) Radę Gminy Goszczanów – Uchwała Nr XXXIII/143/2006 z dnia 27 października 2006r,
- 2) Radę Gminy Pęczniew – Uchwała Nr X/63/2007 z dnia 25 października 2007r,
- 3) Radę Gminy Poddębice – Uchwała Nr XLI/312/06 z dnia 25 października 2006r,
- 4) Radę Gminy Sieradz – Uchwałę Nr XXXVII/190/06 z dnia 27 października 2006r,
- 5) Radę Gminy Zduńska Wola – Uchwała Nr 85/XIII/2007 z dnia 15 października 2007r,
- 6) Radę Gminy i Miasta Uniejów – Uchwała Nr LVI/294/06 z dnia 12 października 2006r,
- 7) Radę Gminy i Miasta Warta – Uchwała Nr XXVIII/150/08 z dnia 30 września 2008r,
- 8) Radę Miasta Sieradz – Uchwała Nr XI/87/2007 z dnia 26 czerwca 2007r.

Odstępstwa od zakazów wymienione w § 3 ust. 7 - 10 mają postać zgodną z zapisami zawartymi w uchwałach rad gmin uzgadniającymi Projekt Rozporządzenia Wojewody Łódzkiego w sprawie wyznaczenia Nadwarciańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Projekt rozporządzenia został przyjęty przez Wojewódzką Radę Ochrony Przyrody w dniu 5 listopada 2008 r.